دیدگاه

آنان دعا می‌خوانند دیگران می‌جنگند

اردشیر زارعی قنواتی

■ تحولات درونی اسرائیل همواره تحت تاثیر نقش بیرونی و چینش‌های ژئوپلیتیک در منطقه خاورمیانه قرار گرفته است. در بحبوحه تحولات جهان عرب و دیگر منازعات سرد و گرم منطقه، این رژیم با استفاده از همین موقعیت پارادوکسیکال و باجگیرانه بین‌المللی هم جهانیان را از معضلات درونی خود دور نگه داشته و هم مطالبات مدنی اکثریت جامعه را به حاشیه رانده است.

هم‌اکنون نیز کابینه راستگرای «بنیامین نتانیاهو» نخست‌وزیر اسرائیل که در طی ماه‌های اخیر با موج فزاینده اعتراضات مدنی به خصوص در رابطه با مشکلات اقتصادی طبقات متوسط و کارگری روبه‌رو بوده است با مشارکت دیگر جناح‌های افراطی همچون ناسیونالیست‌ها به رهبری «آویگدور لیبرمن» وزیر امور خارجه و احزاب مذهبی موفق به حفظ ائتلاف موجود شده است. این معادله معکوس موجب شد تا حدود دو ماه پیش حزب «کادیما» به رهبری «شائول موفاز» به دولت ائتلافی نتانیاهو پیوسته و به زعم خود موجب تقویت دولت در مقابل تهدیدات منطقه شود. همزمان با این موضوع «دیوان عالی اسرائیل» به جهت مطالبات و اعتراض اکثریت جامعه اسراییلی طرح معافیت مذهبیون ارتدوکس یهودی از خدمت اجباری سربازی موسوم به طرح «قانون طال» را لغو کرده و حکم به اجبار خدمت آنان و اعراب اسراییلی داد. همین مساله موجب شد تا حزب کادیما که به شدت حامی حکم دیوان‌عالی بود برخلاف منویات شراکت نتانیاهو با احزاب مذهبی چون «شاس» بر تایید آن از سوی نخست‌وزیر اصرار داشته باشد. از آنجا که حزب «لیکود» به صورت تاریخی پیوندهای تنگاتنگی با احزاب اولترا راست مذهبی دارد، اجرای حکم دیوان‌عالی را با اماواگر مواجه ساخته و به همین دلیل شکاف با حزب کادیما تشدید شد.

روز سه‌شنبه ۱۷ ژوئیه در اعتراض به مماشات نتانیاهو و عدم اجرای این حکم توسط وی، با نظر ۲۵ نماینده از ۲۸ نماینده کادیما در «کنست» شائول موفاز در نامه به نتانیاهو اعلان کرد که از دولت ائتلافی خارج می‌شوند. وی در این نامه ضمن متهم کردن نتانیاهو به راستگرایی افراطی می‌گوید «نه تنها مردم بلکه تاریخ هم در مورد بنیامین نتانیاهو قضاوت خواهد کرد. تاریخ نسبت به کسانی که می‌توانستند اقدامی بکنند اما دست روی دست گذاشتند، گذشت نخواهد کرد». خروج کادیما از دولت ائتلافی هر چند که به واسطه دارا بودن ۶۶ کرسی از ۱۲۰ کرسی پارلمانی توسط حزب لیکود و احزاب کوچک مذهبی موجب سقوط دولت نمی‌شود اما با مشروعیت‌زدایی از آن، کابینه نتانیاهو را در مرز سقوط قرار می‌دهد.

بحث به خدمت فراخواندن مذهبیون ارتدوکس یهودی به ارتش همیشه مورد مناقشه جامعه اسراییلی بوده است و دیگر جوانان معتقدند در شرایطی که آنان به جنگ می‌روند عده دیگر به بهانه آموزش دینی از خدمت اجباری معاف هستند

جالب این است که احزاب مذهبی و بنیادگرایان یهودی درحالی که خود همواره در صف مقدم تنش‌های بیرونی و اهرم فشار جهت به راه انداختن جنگ با همسایگان بوده‌اند، می‌گویند «با دعا و عبادت است که می‌توان این کشور را نجات داد و نیازی به توسل به راه‌های نظامی نیست». به همین دلیل عدم حضور آنان در ارتش نه به جهت صلح‌طلبی آنان، که بدون شک به دلیل فرار از خدمت و خطرات احتمالی آن بوده و به نوعی از «رانت تورات» برای آسایش خود و فرار از مصایب سربازی استفاده می‌کنند.

«رون بن ایشای» کارشناس و خبرنگار مسایل نظامی در تل‌آویو می‌گوید «مشکل اصلی این است که ۶۰ هزار جوان یهودی افراطی در مدارس مذهبی به خدمت سربازی در ارتش اسراییل نمی‌روند و هیچ باری به دوش نمی‌کشند. سیاستمداران دولتی هم تسلیم فشار خارجی شده‌اند، فشار سیاستمداران افراطی یهودی که خودشان در ارتش خدمت نمی‌کنند ولی درباره شروع جنگ و برنامه‌های ارتش نظر می‌دهند، درحالی‌که ما این حق را نداریم». با توجه به تجارب تاریخی همین احزاب کوچک مذهبی تاثیرگذارترین طیف سیاسی – اجتماعی درخصوص تنش با فلسطینی‌ها و بروز جنگ‌های تاریخی از بدو تشکیل اسراییل در دهه ۵۰ میلادی بوده‌اند.

آنان همچنین موتور محرکه شهرک‌سازی‌های غیرقانونی در اراضی فلسطینی و شکست در مذاکرات صلح مورد تایید جامعه بین‌المللی «کوارتت» بوده و نقش تعیین‌کننده در منازعات پایان‌ناپذیر کنونی بازی کرده‌اند. ظاهرا زمانی که دیگران برای سربازی به جنگ اعزام شده و می‌میرند جوانان بنیادگرای یهودی در مدارس علوم دینی دعای خیر خود را نثار آنان می‌کنند و خود شب سر به سلامت بر بالین می‌گذارند و تغییر در این معادله به مذاق آنان و حامیان سیاسی این طیف خوش نیامده است.

عکس: Getty Images

خوشه‌های خشم

■ ریشه‌های نارضایتی در جامعه اسراییل

رضا آقازاده

«حکومت رفاه می‌خواهیم»، «ما تغییر کرده‌ایم، حالا نوبت حکومت است که تغییر کند»، «ما خواستار حقوق مدنی هستیم.» اینها نوشته‌های پلاکاردهای هزاران معترض اسراییلی در راهپیمایی ۱۴ ژوئیه تل‌آویو است؛ معترضانی که دردهایشان، دردهای آشنایی است. «آوی هارل» ۳۳ ساله اهل تل‌آویو می‌گوید: «من زن و پسری سه ساله دارم. زندگی بیشتر شبیه یک کابوس شده است. من و همسرم هر دو کار می‌کنیم اما حقوق‌مان آنقدر ناچیز است که کفاف هزینه‌های سر به فلک کشیده زندگی، غذا و قبض‌های برق و گاز را نمی‌دهد. آموزش‌وپرورش رایگان به معنای واقعی در اینجا وجود ندارد. خانه‌دار شدن تبدیل به یک رویا شده است. ما حتی گاهی از پدر و مادرمان برای تامین مخارج کمک می‌گیریم.»

راهپیمایی ۱۴ ژوئیه که با نام تظاهرات برای «عدالت اجتماعی» برگزار شد، اولین راهپیمایی یا اعتراض در اسراییل نیست. سال گذشته در همین روز، زمانی که «دافنی لیف» فیلمساز ۲۵ساله اسراییلی به همراه تعدادی دیگر در حرکتی نمادین در یکی از گران‌ترین محله‌های تل‌آویو در خیابان مرفه‌نشین «روتشیلد» چادر زدند، نطفه اعتراضات بسته شد. ۱۰ نفری که در این حرکت به او پیوسته بودند تنها پنج روز منتظر ماندند تا شاهد شکل‌گیری یک حرکت اعتراضی باشند. برخی معتقدند اعتراض اصلی در ماه می و در پی افزایش ۴۰درصدی قیمت پنیر در عرض سه سال آغاز شد. این افزایش قیمت پنیر در حالی بود که قیمت شیر در این مدت تنها سه‌درصد افزایش یافته بود. در همین حال «شهر چادر» روتشیلد، تا حدی به دلیل پوشش فراگیر رسانه‌ای، با سرعت نگران‌کننده‌ای رشد کرد. در عرض چندروز تمام این خیابان باریک و مرکزی شهر از بالا تا پایین پوشیده از چادر شد و به تدریج تمام شهر را فراگرفت. سوم سپتامبر ۲۰۱۱ در تل‌آویو و دیگر شهرهای بزرگ اسراییل بیش از ۵۰۰هزار نفر ـحدود ۱۰درصد جمعیت بزرگسال اسراییل‌ـ به خیابان‌ها آمدند. با این حال روز بعد، اسحاق شمولی، رییس اتحادیه ملی دانشجویان اسراییل و یکی از افرادی که رسانه‌های اسراییل به عنوان رهبر جنبش مطرح می‌کردند، اعلام کرد که این اتحادیه کمپ‌ها و چادرهای خود را از خیابان روتشیلد و دیگر نقاط جمع خواهد کرد. در عرض چند روز مقامات شهرداری، بیشتر چادرها را از سطح شهر جمع کردند.

طی زمستان اعتراض‌ها به صورت محدود و مقطعی همچنان ادامه داشت و به درگیری با پلیس انجامید. نیروهای پلیس اقدام به دستگیری و در برخی موارد ضرب و شتم اعتراض‌کنندگان کردند. پوشش رسانه‌ای اعتراض‌ها کاهش پیدا کرد و بانیان اصلی اعتراض‌ها دچار چنددستگی شدند.

در ماه ژوئن، دافنی لیف، نماد اعتراض به همراه صدها نفر از فعالان سعی کردند چادرهای خود را در خیابان روتشیلد برپا کنند. هرچند در عرض چند دقیقه نیروهای «واحد شناسایی سبز» چادرها را به سرعت جمع‌آوری کردند. لیف و ۱۱ نفر دیگر از معترضان مورد ضرب و شتم قرار گرفته و بازداشت شدند. عکس‌ها و ویدیوهای این رفتار خشونت‌بار به سرعت در شبکه‌های اجتماعی به اشتراک گذاشته شد و کاربران اسراییلی این شبکه‌ها حکومت را متهم به تلاش برای سرکوب آزادی بیان کردند. روز بعد هزاران نفر در تل‌آویو با تظاهرات در خیابان روتشیلد و گذشتن از موانع پلیس خود را به مقابل ساختمان شهرداری رسانده و در حالی که فریاد «دموکراسی! دموکراسی!» سرمی‌دادند خواستار استعفای ران هالدی، شهردار تل‌آویو شدند. در جریان این اعتراض برخی از معترضان در خیابان‌ها سدمعبر ایجاد کردند و شیشه بانک‌ها را شکستند. پلیس با ضرب و شتم معترضان حدود ۸۵ نفر از آنها را بازداشت کرد.

افزایش قیمت مسکن و اجاره‌بها به‌ویژه در تل‌آویو یکی از دلایل اصلی گسترش اعتراض‌ها بود. قیمت اجاره‌بها در این شهر که به راحتی با قیمت‌های اجاره‌بها در «منهتن» و «لندن» برابری می‌کند بین سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۱ بیش از ۴۰درصد افزایش یافت. با این حال مساله مسکن تنها دلیل بروز اعتراض‌ها نبود. حتی دافنی لیف نیز معتقد است که مشکل بنیادی‌تر، بالا رفتن شدید هزینه‌های زندگی در اسراییل و نابرابری روزافزونِ اجتماعی است. فساد دولت و مقامات دولتی، افزایش نرخ فقر (براساس اطلاعات سازمان توسعه و همکاری‌های اقتصادی) دوبرابر کشورهای توسعه‌یافته است و همچنین شکاف طبقاتی روزافزون بین فقرا و ثروتمندان از دیگر دلایل شکل‌گیری اعتراضات در سال گذشته بودند.

دو ماه پیش از شروع اعتراض‌ها، شرکت‌های بزرگ صنایع غذایی، قیمت گوشت، فرآورده‌های لبنی، سبزیجات منجمد، غذای کودک و پوشک را افزایش دادند. این افزایش قیمت‌ها همراه با افزایش سریع قیمت مسکن ـ هم خرید و هم اجاره ـ و نیز عدم افزایش دستمزدها متناسب با رشد سریع قیمت‌ها نیز بر نارضایتی عمومی اضافه کرد. به رغم اینکه میانگین حقوق در اسراییل از میانگین حقوق در کشورهای غربی پایین‌تر است ولی قیمت بسیاری از کالاهای مصرفی بالاتر از این کشورهاست. درآمد میانگین هر اسراییلی در سال ۲۰۱۰ معادل ۲/۲۶۶ دلار آمریکا بوده که در این میان بالاترین حقوق متعلق به کارکنان شرکت برق اسراییل و شرکت ملی آب با میانگین دریافتی حدود هفت‌هزار دلار آمریکا در ماه بوده و پایین‌ترین درآمد متعلق به کشاورزان و کارگران بیمارستان‌ها با حدود هزار دلار در ماه بوده است. این در حالی است که هزینه اجاره یک آپارتمان یک‌خوابه در مرکز شهر بین ۷۵۰ تا هزارو۲۵۰ دلار در ماه است و هزینه خرید آپارتمان نیز برای به طور میانگین برابر هفت‌هزار دلار برای هر مترمربع است. یعنی خرید یک آپارتمان ۵۰متری برای یک اسراییلی ساکن تل‌آویو ۳۵۰هزار دلار هزینه خواهد داشت؛ اعداد و ارقامی که با توجه به عوامل جمعیت‌شناختی از جمله درصد بالای جوانان تحصیلکرده و ناراضی، آمار بالای بیکاری در میان جمعیت عرب/اسراییلی و فقر شدید در میان یهودیان فرقه «هاردی» موجب گسترش اعتراضات در میان بخش وسیعی از مردم اسراییل شده است. یهودیان هاردی یکی از فرقه‌های افراطی و محافظه‌کارترین فرقه در میان یهودیان اسراییل هستند.

هرچند برخی از مقامات و رجال سیاسی اسراییل همچنان اصرار دارند که این اعتراض‌ها و ناآرامی‌ها جنبه سیاسی دارند، ولی واقعیت این است که این جنبش اعتراضی، همانند دیگر جنبش‌هایی که سال گذشته کشورهای منطقه را درنوردید و به آشوب و اعتراض کشید، یک جنبش افقی، بدون رهبر و فاقد سلسله‌مراتب است. هرچند برخی افراد مانند دافنی لیف، استاو شافیر، رجو کنتز و دیگران، رهبران جنبش محسوب می‌شدند ولی در عمل کنترلی بر آن نداشتند. این افراد در بهترین حالت سخنگوی مردم بودند و بسیاری از آنها پس از فروکش کردنِ اعتراضات سال گذشته دوباره به کارهای خودبازگشتند.

شاید بتوان بزرگ‌ترین دغدغه و خواسته اسراییلی‌ها در اعتراض‌های سال گذشته و امسال را «عدالت اجتماعی» دانست. مشکل اینجاست که هر فردی تعریف خود را از «عدالت اجتماعی» و همچنین وظایف دولت برای کاستن از شکاف روزافزون اجتماعی و پایین آوردن هزینه‌های زندگی دارد. با این‌حال می‌توان خواست عمده مردم را بازگشت به دولت رفاه و هزینه بیشتر دولت در امور مربوط به سلامت و آموزش، اعمال قوانین سخت‌تر بر شرکت‌های بزرگ تجاری، بانک‌ها و وضع مالیات سنگین‌تر بر ثروتمندان و شرکت‌های بزرگ، شفافیت بیشتر و برنامه‌هایی برای حذف نابرابری اجتماعی دانست.

مطالعات اقتصادی بسیاری، به‌ویژه گزارش‌های سازمان توسعه و همکاری‌های اقتصادی نشان می‌دهند که طی ۲۵ سال گذشته، روند مداوم رشد نابرابری درآمدها تقریبا در تمام کشورهای توسعه‌یافته وجود داشته است. درآمد قابل‌خرج واقعی متوسط یک خانوار از اواسط دهه ۸۰ تا سال ۲۰۰۹ به میزان ۱/۷درصد در سال افزایش یافته است. هرچند توزیع آماری این افزایش متوسط درآمد متعادل نبوده و درآمد دهک پایین جامعه ۱/۳درصد و دهک بالای جامعه ۱/۹درصد افزایش یافته است. درآمد متوسط یک خانواده اسراییلی دقیقا به همان میزان درآمد متوسط در ۲۷ کشور توسعه‌یافته افزایش یافته است. با این حال در اسراییل وضعیت خانوارها در دهک پایین جامعه به مراتب بدتر است، زیرا درآمد واقعی قابل خرجِ این دهک عملا معادل ۱/۱درصد در سال کاهش یافته است. در حالی که این افزایش درآمد برای دهک بالای جامعه ۲/۴درصد بوده است. بنابراین شکاف بین دهک بالا و پایین جامعه هر سال به طور متوسط ۳/۵درصد بیشتر شده است. در کشورهای توسعه‌یافته این اختلاف درآمدی در سال تنها ۰/۶درصد بوده و در نتیجه اسراییل در حال حاضر پرچم‌دار نابرابری اجتماعی است.

در اسراییل افزایش عدم تعادل بین دستمزد خالص و ناخالص و نیز کاهش شدید و مداوم اشتغال و ساعات کاری افراد دارای مدارک پایین چشمگیر بوده است. جهانی‌شدن، پیشرفت‌های فناوری و ضعف عملکرد در تنظیم بازار سه عامل اصلی گسترش نابرابری در درآمدها بوده‌اند. جهانی‌سازی موجب هجوم نیروهای کار از کشورهای فقیر، افزایش درآمد نیروهای کار ماهر و سقوط درآمد سایرین شده است. این روند در سال‌های اخیر با پیشرفت در زمینه فناوری تعادل را به نفع اقشار تحصیلکرده برهم زده است. در نتیجه در جاهایی که قوانین و سیاست‌های دولت قادر به حمایت از اشتغال و دستمزد کارگران غیرماهر نبوده، شکاف طبقاتی به صورت روزافزونی در حال گسترش است.

درآمد سرانه در اسراییل ۳۰هزار دلار در سال است و تنها در سه سال گذشته هفت‌هزار نفر به جمع میلیونرهای اسراییلی افزوده شده‌اند. با این حال ۲۰درصد جمعیت اسراییل زیرخط فقر زندگی می‌کنند که نیمی از آنها را افراد فقیر مشغول به کار تشکیل می‌دهند.

در اسراییل، صنایع پیشرفته که نیروی کار آن با همتایان خود در «دره سیلیکون» کالیفرنیا رقابت می‌کنند به سرعت رشد و توسعه یافته است. در حالی که در آن سوی طیف، کارگران و نیروی کار آموزش‌ندیده در اسراییل مجبورند با کارگران ساختمانی چینی، کارگران کشاورز تایلندی و کارگران خدماتی فیلیپینی رقابت کنند. قوانین کار در دفاع از نیروی کار غیرماهر موفق نبوده‌اند، در نتیجه صنایع به استفاده از کارگران قراردادی و استخدام پاره‌وقت روی آورده و موجب کاهش دستمزد، ساعات کاری و اشتغال نیروی کاری غیرماهر اسراییلی شده‌اند.

برای حل این مشکل چالش بزرگی پیش روی رژیم اسراییل وجود دارد. تحقیقات نشان می‌دهند که راهکار اصلی برای تغییر این روند از طریق بهبود توانایی‌ها و سرمایه انسانی نیروی کم‌مهارت در سن اشتغال است و ابزار اصلی این کار، دخالت گسترده حکومت در آموزش حرفه‌ای در محل کار به منظور حمایت از کارگران و حمایت مستمر بهبود توانایی حرفه‌ای آنهاست؛ موضوعی که به نظر می‌رسد رژیم اسراییل در انجام آن ناتوان بوده است.

اعتراض‌های سال گذشته که رسانه‌های جمعی از آن با عنوان «التحریر اسراییل» یاد می‌کردند، با وعده‌های دولت برای حل مشکلات اقتصادی و کنترل گرانی لجام‌گسیخته به‌ویژه در بخش مسکن آرام گرفت. حال یک سال پس از فروکش کردن اعتراض‌های مردمی مسالمت‌آمیز دوباره و این‌بار در اعتراض به افزایش شدید قیمت مسکن در شهرهای گوناگون اسراییل از جمله تل‌آویو، حیفا و اورشلیم به خیابان ریختند. منتقدان رژیم معتقدند که تنها بخش ناچیزی از وعده‌های سال گذشته محقق شده است. اما به نظر نمی‌رسد که این بار اعتراض‌ها مانند سال گذشته مسالمت‌آمیز باشد. در راهپیمایی ۱۴ ژوئیه، «موشه سلیمان» ۴۰ساله، پس از پخش کپی نامه‌هایی که در آن «بنیامین نتانیاهو» نخست‌وزیر و «یووال اشتاینیتز» وزیر دارایی اسراییل را مسوول «تحقیر پیگیر» اسراییلی‌ها دانسته بود، خود را به سبک «بوعزیزی» جوان تونسی به آتش کشید. هم‌اکنون رژیم اسراییل به جز مشکلات بین‌المللی، درگیری با گروه‌های فلسطینی و حزب‌الله لبنان با مشکلات داخلی، اقتصادی و اجتماعی بسیاری نیز روبه‌رو است. راشل لی، مدیر شاتیل، صندوق جدید توانمندسازی و مرکز آموزش اسراییل، معتقد است نمی‌توان شکاف طبقاتی و اقتصادی بین فقیر و غنی در اسراییل را نادیده گرفت. او می‌گوید سه فرزندش حتی نمی‌دانند «رویای صهیونیسم» چیست و دخترش به دنبال مسایل مربوط به عدالت اجتماعی است. لی می‌پرسد «چرا پالایشگاه‌ها باید در مناطق فقیرنشین ساخته شود؟ چرا ثروتمندان باید هوای پاک داشته باشند و فقرا نه؟» با توجه به عدم توانایی رژیم اسراییل در تحقق وعده‌های سال گذشته خود و وخیم‌تر شدن اوضاع اقتصادی، به نظر می‌رسد باید منتظر ماند و دید آیا خودسوزی موشه سلیمان می‌تواند جرقه‌ای بر آتش زیر خاکستر نارضایتی‌های اجتماعی در اسراییل و اوج گرفتن مجدد اعتراض‌ها و رادیکال شدن خواسته‌ها در اسراییل شود یا نه.

منبع: ها آراتس

گزارش

خروج «کادیما» از دولت ائتلافی رژیم اسراییل

■ شرق: ۷۰ روز پس از تشکیل دولت ائتلافی میان احزاب لیکود و کادیما در اسراییل، این ائتلاف از هم پاشید و حزب کادیما به دلیل اختلاف بر سر خدمت سربازی مذهبیون ارتدوکس یهودی کابینه را ترک کرد. این در حالی است که یک سال پس از آغاز جنبش اعتراضی در اسراییل، روز یکشنبه مردی میانسال در اعتراض به مشکلات اقتصادی و فاصله طبقاتی در تل‌آویو خود را به آتش کشید. این خودسوزی در بحبوحه یک تجمع اعتراضی رخ داد. در حالی که پیش‌بینی می‌شد این امر موجب شکاف‌هایی در دولت این رژیم شود، اما گویا ریشه اختلاف سیاستمداران این رژیم جایی دیگر است.

به گزارش خبرگزاری آلمان، دولت چندحزبی نتانیاهو حدود دو ماه پس از تشکیل آن به دلیل اختلاف بر سر خدمت وظیفه سربازی یهودی‌های مذهبی از هم پاشید. حزب کادیما روز سه‌شنبه تصمیم گرفت کابینه را ترک کند. با خروج کادیما، دولت نتانیاهو به شدت تضعیف می‌شود، اما اکثریت خود را در پارلمان از دست نمی‌دهد. به دلیل حمایت احزاب کوچک دست‌راستی و مذهبی رژیم اسراییل از نتانیاهو، او همچنان از حمایت ۶۶ عضو از ۱۲۰ عضو کنست - پارلمان رژیم اسراییل - برخوردار است. احتمال دارد انتخابات پارلمانی که قرار است پاییز سال آینده برگزار شود، به جلو بیفتد. احزاب مخالف خواهان برگزاری هرچه سریع‌تر انتخابات جدید پارلمانی شده‌اند. دلیل خروج حزب کادیما از کابینه، مناقشه شدید میان احزاب شرکت‌کننده در دولت ائتلافی بر سر «عدالت بیشتر» در انجام خدمت نظام وظیفه است. دیوان‌عالی رژیم اسراییل در ماه فوریه گذشته در یک تصمیم تاریخی علیه برخورداری مذهبیون ارتدوکس یهودی از امتیاز معاف بودن از خدمت سربازی رای داد. براساس رای دیوان‌عالی رژیم اسراییل، قانون خدمت وظیفه عمومی در ماه آگوست سال‌جاری - ماه آینده - باید تغییر کند. این تغییر به معنای آن است که مذهبیون ارتدوکس یهودی امتیاز معافیت از انجام خدمت سربازی را از دست می‌دهند. شائول موفاز و بنیامین نتانیاهو، رهبران کادیما و لیکود نتوانستند پیرامون جزییات قانون جدید نظام وظیفه به توافق برسند. براساس گزارش رادیوی رژیم اسراییل از ۲۸ نماینده پارلمانی عضو حزب کادیما، ۲۵ نفر به خروج از کابینه نتانیاهو رای دادند. پس از آن شائول موفاز در نامه‌ای به نتانیاهو نوشت: «ما با سربلندی به جایگاه اپوزیسیون می‌رویم تا به افکار عمومی خدمت کنیم.» موفاز در این نامه بنیامین نتانیاهو، رهبر حزب لیکود را به شدت به باد انتقاد گرفته و او را «راست افراطی» نامیده است. در مناقشه بر سر خدمت وظیفه مذهبیون ارتدوکس یهودی، نتانیاهو به دلیل برخورداری از حمایت احزاب کوچک مذهبی، همچنان از معافیت مذهبیون ارتدوکس یهودی از خدمت نظام وظیفه حمایت می‌کرد.

از سال ۱۹۴۸ مذهبیون ارتدوکس یهودی از چنین امتیازی برخوردارند. در آن زمان تعداد این یهودی‌های شدیدا مذهبی حدود ۴۰۰ نفر بود. اما اکنون بر اثر نرخ بالای زادوولد در میان خانواده‌های مذهبی، سالانه بیش از ۱۰هزار نفر تحت عنوان «یهودیان مذهبی» از خدمت سربازی معاف می‌شوند. اکثریت جامعه شهروندی اسراییل با این تبعیض مخالفاند. نتانیاهو پیشنهاد کرده بود که مذهبیون ارتدوکس یهودی و شهروندان عرب اسراییل به جای ۱۸ سال تا ۲۳سالگی به خدمت سربازی فراخوانده شوند. بنابر پیشنهاد نخست‌وزیر رژیم اسراییل، آن‌دسته از شهروندانی که به هر دلیل از حضور برای خدمت سربازی امتناع می‌کنند تا ۲۶سالگی به عنوان سرباز ذخیره در مراکز پلیس یا آتش‌نشانی به خدمت گرفته می‌شوند اما شائول موفاز این پیشنهادها را رد کرد.

آگهی دعوت به مناقصه عمومی دو مرحله ای
(نوبت اول)

شرکت سهامی برق منطقه ای خوزستان بعنوان دستگاه مناقصه گزار در نظر دارد تامین تجهیزات زیر را از طریق مناقصه عمومی و با توجه به شرایط ذکر شده به شرکتهای واجد صلاحیت واگذار نماید:

شماره مناقصه	شرح مناقصه	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه (ریال)	آخرین مهلت تسلیم پاکات	هزینه خرید اسناد	تاریخ بازگشایی پاکات
۹۱/۱-۲۲۰۱۰م	خرید برقگیرهای ۱۲۲، ۲۳۰ و ۴۰۰ کیلو ولت	۲۷۴/۲۰۰/۰۰۰ ریال	روز دوشنبه ساعت ۹صبح ۹۱/۵/۱۶	۹۰۰/۰۰۰ ریال	روز دوشنبه ساعت ۱۰ صبح ۹۱/۵/۱۶

• محل تحویل تجهیزات: انبارهای شرکت برق منطقه ای خوزستان واقع در اهواز
• منبع تامین اعتبار: بودجه جاری
• مدارک لازم جهت دریافت اسناد مناقصه: معرفی نامه کتبی شامل نشانی کامل، تلفن همراه، نمابر و تلفن ثابت و همراه داشتن مهر شرکت
• محل دریافت اسناد: اهواز - بلوار گلستان - سازمان آب و برق خوزستان - ساختمان شماره ۲ شرکت سهامی برق منطقه ای خوزستان - طبقه سوم - دفتر قراردادها - تلفن: ۳۱۲۵۸۹۴
• تضمین شرکت در مناقصه مورد قبول طبق مصوبه هیئت وزیران به شماره ۴۲۹۵۶/ت۲۸۴۹۳ هـ مورخ ۸۲/۸/۱۱ میباشد.
• محل تسلیم پاکات: اهواز- بلوار گلستان - سازمان آب و برق خوزستان - ساختمان شماره ۲ شرکت سهامی برق منطقه ای خوزستان - طبقه همکف - دبیرخانه مرکزی شرکت سهامی برق منطقه ای خوزستان
• مدت زمان فروش اسناد مناقصه حداکثر تا تاریخ ۹۱/۵/۴ در ساعات اداری
• در ضمن به پیشنهادهای فاقد اصل امضاء، مشروط، مخدوش و پیشنهاداتی که بعد از مدت مقرر واصل شود مطلقاً ترتیب اثر داده نخواهد شد.
• محل بازگشایی پاکات: اهواز - بلوار گلستان - سازمان آب و برق خوزستان - ساختمان شماره ۲ شرکت سهامی برق منطقه ای خوزستان - طبقه سوم دفتر قراردادها - سالن کنفرانس

روابط عمومی شرکت برق منطقه ای خوزستان